

USTAWA

z dnia ...

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572) w art. 12 po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Zabrania się chowu lub hodowli zwierząt futerkowych, z wyjątkiem królika, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz.U. 2021 poz. 36), w celach komercyjnych, w szczególności w celu pozyskania z nich futer lub innych części zwierząt.”.

Art. 2. 1. Podmioty i rolnicy prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, mogą ją prowadzić do dnia 1 stycznia 2029 r. na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Podmioty i rolnicy prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, nie mogą zwiększać obsady zwierząt.

Art. 3. 1. Podmiotom lub rolnikom, o których mowa w art. 2, przysługuje roszczenie do Skarbu Państwa o odszkodowanie za poniesioną stratę majątkową wynikającą z konieczności dostosowania się do przepisu art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wyrównanie straty majątkowej, bez korzyści, które podmiot lub rolnik mógłby osiągnąć, gdyby strata nie powstała.

Art. 4. 1. Odszkodowanie ustala się w wysokości 25% średniego rocznego przychodu podmiotu lub rolnika, o którym mowa w art. 2, zwanego dalej „wnioskodawcą”, z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 2, w okresie obejmującym lata 2021-2023, który zakończył działalność do dnia 1 stycznia 2025 r.

2. Odszkodowanie ustala się w wysokości 20% średniego rocznego przychodu wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 2, w okresie obejmującym lata 2021-2023, który zakończył działalność do dnia 1 stycznia 2026 r.

3. Odszkodowanie ustala się w wysokości 15% średniego rocznego przychodu wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 2, w okresie obejmującym lata 2021-2023, który zakończył działalność do dnia 1 stycznia 2027 r.

4. Odszkodowanie ustala się w wysokości 10% średniego rocznego przychodu wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 2, w okresie obejmującym lata 2021-2023, który zakończył działalność do dnia 1 stycznia 2028 r.

5. Odszkodowanie ustala się w wysokości 5% średniego rocznego przychodu wnioskodawcy z prowadzonej przez niego działalności, o której mowa w art. 2, w okresie obejmującym lata 2021-2023, który zakończył działalności do dnia 1 stycznia 2029 r.

Art. 5. 1. Odszkodowanie przyznaje się na pisemny wniosek wnioskodawcy, złożony do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy;
- 2) imię, nazwisko oraz adres wnioskodawcy;
- 3) informacje o przychodzie, o którym mowa w art. 4;
- 4) datę zakończenia działalności, o której mowa w art. 2;
- 5) numer rachunku bankowego, na który wypłacone ma być odszkodowanie;
- 6) datę i podpis składającego pismo.

3. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające:

- 1) informacje o przychodzie, o którym mowa w art. 4;
- 2) datę zakończenia działalności, o której mowa w art. 2, stwierdzoną przez właściwego Powiatowego Lekarza Weterynarii w związku ze zgłoszeniem, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. 2023 poz. 1075).

Art. 6. 1. Decyzję w sprawie odszkodowania wydaje minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. W celu weryfikacji danych zawartych we wniosku minister właściwy do spraw rolnictwa może przeprowadzać kontrole lub zlecać ich przeprowadzenie. Jeżeli kwota odszkodowania przekracza kwotę 100 000 zł, przeprowadzenie kontroli ma charakter obligatoryjny.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje decyzję w sprawie odszkodowania nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku. Decyzja ta jest ostateczna.

4. Odszkodowanie wypłaca się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji wnioskodawcy.

5. Jeżeli na dzień wypłaty odszkodowania wnioskodawca posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych, podlegają one potrąceniu z należnego odszkodowania.

Art. 7. 1. Wnioskodawca niezadowolony z decyzji w sprawie odszkodowania, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji w tej sprawie, może wnieść powództwo do sądu powszechnego.

2. Wniesienie powództwa, o którym mowa w ust. 1, nie wstrzymuje wykonania decyzji.

3. W sprawach przed sądem powszechnym, o których mowa w ust. 1, Skarb Państwa reprezentuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

4. Nie pobiera się opłat od pozwu o odszkodowanie wniesionego przez wnioskodawcę.

Art. 8. Do postępowania w sprawach, o których mowa w art. 6, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 9. Roszczenie o odszkodowanie przedawnia się z upływem roku od dnia, w którym wnioskodawca zakończył działalność, o której mowa w art. 2.

Art. 10. Roszczenie o odszkodowanie przechodzi na następców prawnych wnioskodawcy.

Art. 11. Pracownikowi podmiotu lub rolnika, o którym mowa w art. 2, z którym rozwiązano stosunek pracy w związku z koniecznością dostosowania się do wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, ustalana według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. Przepisu art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 1969) nie stosuje się.

Art. 12. Przychód z tytułu odszkodowania nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.